

Bilemezdi ki Şair

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 28 Mart 2026

Neyin ve kimin infazıydı gün gece ise öğretiler durağı olması gerekirken karanlığın yasını taşıyan aydınlığa düşman.

Bir nefret ki odak noktası:
Kasım kasım kasılan nöbetçi;
Aşk iken yongası
Ölümün
Beti benzi atmış kâfirin
İnsan müsveddesi zalimin
Tükürüğüne dahi kıyamazdı insan
Şerrin lanetine duacı
O yabancı
Bilemezdi ki şair:
Kardeş, kardeşe düşman

Bir nüve
Bir de kayıp sair öge
Aşkın aldatısı onca yalan yeminle:
İyi günde kötü günde yanında!
Söyle, ey gafil söyle:
Kim tutardı elini cebin hınca hınç dolu olmasa?
Yetmedi senin nedametin nefretin
Dualar salman gerekirken kâinata
Beddua ettiğin
Yetmedi yerin dibine geçirdiğin:
O da yetmedi:
Hele ki yolcu edilmişken o sevgili:
Aşkın bası
Yalnızlığın hası
Sen ki:
Metruk hecelerde can verecekken
Yetmedi;
Damgaladığın o masumun o mazlumun
Hem ruhu hem yası
Hem namusu hem akli

Yetim düşlerde
Sen ki:
Sen ki vermedin mi elini, yüreğini?
Bu da bir sahne gösterisi idi?
Bir maske de yetmedi
Bir de intişar
İkazını duymadığın Tanrın
Sen ki inkâr ettiğin ecdadın
Dolacak mıydı bakalım miadın?

Mevsim bahar...
Göğe uzanan dualar:
Gel gör ki nemalanmadığın kadar
Hakkını da helal etmeyen ana denen o yaralı gamlı yar!
Bilindik ise aşkın yalanı
Paranın ölçüsü iken alacaksın sen de boyunun devamını
Soyunu inkârın
Sürmanşet nefretin yalanın
İz bildiğin şu real dünyanın ve paranın da
Öncüsü
Duyguların yalancı incisi
Kabuğu kırılan ar damarı
Çoktan çatlamış beynamaz inkârın

Eşrafınsa bak, nasıl da pervane sana
Sürünün başı
Sen ki
Kılavuzun nasıl ki karga
San sen yürüdüğün yol
San sen hemhal
Olduğun kadar yalanla
Varış noktan
İçin dışın izdiham
Gül çehresine dokunmaya dahi kıyamazken atan anan
Dikenlerini dahi kendine batıran
Bir masalmış belli ki
Gözü açık uyuyan bir serveti
Sanma ki

Sana helal edecektir her kimse yadigâr bırakan
Hakkı çoktan haram
Kimliksiz ruhun
Kanın ve soyun sopun
İfrata kaçtığından çok fazlası
Elbet geçemeyecektir boğazından...

Sana hakkımı helal etmiyorum...